

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Miloslava Výborného a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **V. B.**, zast. JUDr. Irenou Strakovou, advokátkou se sídlem Karlovo náměstí 18, Praha 2, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 3. 2. 2017, čj. MV101787-4/SO-2014, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 7. 4. 2017, čj. 11 A 46/2017-22,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se zamítá**.
- II.** Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Žalované **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :**I.****Vymezení věci**

[1] Dne 25. 7. 2011 podal žalobce u Odboru azylové a migrační politiky, Ministerstva vnitra České republiky žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání (účast v právnické osobě). Současně se žádostí předložil žalobce také výpis z obchodního rejstříku společnosti X, z něž bylo patrné, že žalobce je jednatelem této společnosti. Během řízení dospěl prvostupňový orgán k závěru, že účel pobytu není plněn, neboť žalobce neprokázal žádným způsobem skutečnou účast a plnění svých povinností vůči této společnosti. Rozhodnutím ze dne 27. 5. 2014, čj. OAM-54864-21/DP-2011, Ministerstvo vnitra zamítlo žádost žalobce o prodloužení trvalého pobytu za účelem podnikání (§ 44a odst. 3 s odkazem na § 35 odst. 3 a § 37 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů. Žalovaná shora uvedeným rozhodnutím odvolání žalobce zamítla a napadené prvostupňové rozhodnutí potvrdila.

[2] Proti rozhodnutí žalované brojil žalobce u Městského soudu v Praze. Žaloba byla městskému soudu podána dne 10. 2. 2017 jako blanketní; stěžovatel ji spojil s neodůvodněnou žádostí o odkladný účinek. Městský soud proto žalobce vyzval, aby žalobu ve třicetidenní lhůtě

doplnil a současně žalobci uložil, aby prokázal jeho zastoupení v žalobě uvedenou právní zástupkyní. V reakci na tuto výzvu zástupkyně žalobce uvedla, že se žalobce nachází na Ukrajině a nelze s ním proto projednávanou věc konzultovat; z tohoto důvodu zažádala o prodloužení lhůty k podání žaloby. Protože nebyla žaloba ve stanovené lhůtě doplněna ani o důvody, pro něž byla podána, ani o udělenou plnou moc zástupkyni žalovaného, městský soud ji v záhlaví uvedeným usnesením pro uvedené nedostatky odmítl (§ 37 odst. 5 s. ř. s.). V usnesení upozornil také na to, že mu byla v totožné věci doručena žaloba téhož žalobce zastoupeného pro tuto druhou žalobu odlišným právním zástupcem nežli v projednávané věci.

II.

Argumenty kasační stížnosti a vyjádření žalované

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost co do obsahu opřel o důvody uvedené v § 103 odst. 1 písm. b) a e) s. ř. s.

[4] Stěžovatel v kasační stížnosti uvedl, že jeho právní zástupkyně se ho ihned po obdržení rozhodnutí žalovaného pokusila bezúspěšně kontaktovat; k městskému soudu proto podala blanketní žalobu bez plné moci. Z kasační stížnosti dále plyne, že stěžovatel v uvedené věci na základě zamítavého rozhodnutí žalovaného k podání žaloby zmocnil mimo svou zástupkyni dalšího právního zástupce. Až po vydání usnesení městského soudu zástupkyně stěžovatele seznala, že v totožné věci byla podána žaloba ještě tímto právním zástupcem. Stěžovatel dále argumentoval tím, že tato žaloba splňovala veškeré náležitosti a její odmítnutí pro překážku litispendence neshledal správným. Stěžovatel se domníval, že měla být buď projednána meritorně žaloba druhá v pořadí, neboť veškeré náležitosti splňovala, nebo měla být prodloužena lhůta k doplnění žaloby v pořadí první. Spolu s doplněním kasační stížností žalobce odůvodnil i žádost o přiznání jejího odkladného účinku.

[5] Žalovaná ve vyjádření ke kasační stížnosti pouze odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí a vyjádření v soudním řízení; k žádosti o odkladný účinek se žalovaná nevyjádřila.

III.

Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[6] Po odstranění formálních vad kasační stížnosti a po splnění výzvy k zaplacení soudního poplatku přezkoumal Nejvyšší správní soud napadené usnesení v rozsahu a v rámci kasační stížností uplatněných důvodů, zkoumaje přitom, zda napadené rozhodnutí či jemu předcházející řízení netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti [§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.].

[7] Kasační stížnost není důvodná.

[8] Ustanovení § 37 odst. 3 s. ř. s. stanovuje: „Z každého podání musí být zřejmé, čeho se týká, kdo jej činí, proti komu směřuje, co navrhuje, a musí být podepsáno a datováno. Ten, kdo činí podání, (dále jen "podatel") v podání uvede o své osobě osobní údaje jen v nezbytném rozsahu; vždy uvede jméno, příjmení a adresu, na kterou mu lze doručovat. Jiné osobní údaje uvede jen tehdy, je-li toho třeba s ohledem na povahu věci, která má být soudem projednána. K podání musí být připojeny listiny, kterých se podatel dovolává. Podání, které je třeba doručit ostatním účastníkům a osobám na řízení zúčastněným, musí být předloženo v potřebném počtu stejnopisů.“

[9] Ze spisu městského soudu Nejvyšší správní soud zjistil, že obsahuje prvotní žalobu ze dne 10. 2. 2017; v ní bylo uvedeno pouze, kdo je žalobcem a jaké správní rozhodnutí je napadáno (tj. že jde o rozhodnutí žalovaného). Městský soud ve výzvě k odstranění vad ze dne 15. 2. 2017 stěžovatele řádně poučil o důsledku neodstranění konkrétně vytknutých vad podání. V doplnění žaloby ze dne 17. 3. 2017 stěžovatel uvedl, že s rozhodnutím správního orgánu nesouhlasí; v petitu požadoval jeho zrušení a vrácení věci k novému projednání. Ke skutkovým

a právním důvodům žalobního žádání uvedl žalobce jen to, že „byl nejen jednatelem společnosti X, ale měl i pracovní povolení k činnosti v této společnosti. Také žádal o změnu účelu pobytu, opět mu má být vydáno pracovní povolení na společnost X. Žádá proto o individuální přístup při posuzování předmětné žaloby, celého případu i napadeného rozhodnutí. Jedná se o spolehlivého, pracovitého a ukázněného jedince, který se do dané situace dostal ne vlastní vinou. Na území České republiky je od roku 2001.“

[10] Z ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. plyne: „Předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.“ Aby soud mohl uvedené usnesení o odmítnutí podání vydat, musí být splněny obě podmínky výše uvedené: nedoplnění či neopravení podání ve stanovené lhůtě a nemožnost pokračovat pro tento nedostatek v řízení. Nejvyšší správní soud má v projednávané věci za prokázané, že obě uvedené podmínky byly splněny, neboť žaloba nebyla ani po výzvě soudu ve třicetidenní lhůtě řádně doplněna.

[11] Městský soud ve svém rozhodnutí dostatečně zdůvodnil, proč nelze pro výše uvedené vady v řízení pokračovat; k tomu uvedl: „Kromě trvajících pochybností o tom, zda byla žaloba podána osobou k tomu oprávněnou, soud konstatuje, že žalobce i v doplnění žaloby nadále zcela pominul označení žalobních bodů, jimiž je soud při přezkumu rozhodnutí vydaných ve správním řízení vázán, žaloba rovněž zcela postrádá vylíčení rozhodujících skutečností a další náležitosti, uvedených v ustanoveních § 71 odstavec 1 a 2 s. ř. s.“ Nejvyšší správní soud s tímto odůvodněním městského soudu souhlasí; pro úplnost odkazuje na svoji ustálenou judikaturu (srov. například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 12. 2003, čj. 7 Azs 53/2003-66, ze dne 26. 10. 2004, čj. 2 Azs 117/2004-54, publikovaný ve Sb. NSS č. 9/2005, ze dne 29. 7. 2009, čj. 6 Ads 62/2009-27, a další).

[12] Vzhledem k tomu, že o kasační stížnosti bylo po splnění zákonných předpokladů její přijatelnosti rozhodnuto bezodkladně, nebylo již třeba rozhodovat o žádosti na přiznání odkladného účinku.

IV.

Závěr a náklady řízení

[13] Pro uvedené Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl. O věci přitom rozhodl bez jednání postupem podle § 109 odst. 2 s. ř. s.

[14] O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1, ve spojení s § 120, s. ř. s. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalované v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, a proto jí soud náhradu nákladů nepřiznal.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 1. srpna 2017

JUDr. Miloslav Výborný
předseda senátu